

tarum copia in collo candide splendentem; amicam illam quae pulchrum Amoris templum ingressa, eximium quasi signiferum Amorem repraesentat.

24. Hodieque in mentem venit illius, ex voluptatis languore confusae, sermo centum facetiis iucundus modo et lascivienti conveniens, modo obscuris sonis et oratione titubante, syllabis confundendis delectabilis.

25. Iam vel in gaudiis vel in vitae termino illam recordor, oculis ex voluptatis insomnia nictitantem, in cuius pulchras tenerasque cervices calantica una cum cincinnis ceciderat; quae regio cygno ex voluptuario lotorum lacu progredienti videbatur similis.

26. Nunc quoque in diei fine, quando illam denuo adspicio amabilem, hinnulei pulli oculis ornatam et nectare impletum papillarum vasculum possidentem: tunc equidem neque coelum curo, neque regiam felicitatem.

27. Iam vero mens mea, Deos postponens, admirabili puellae vi quasi adhaeret: quid ego faciam? quamvis scio mortem omni momento hic mihi imminere, tamen o sapientes, mea amata est et mea pulcherrima.

28. Hodie cogito amicam, quum timidi instar hinnulei vacillantibus oculis, auditâ illa per populum prolata fama, ad me veniret et tremulae deciderent ex oculis confusis lacrimae, ob nimium dolorem faciem deflectens.

29. Illius memini, in cuius vel per momentum separatione venenum quasi est; quae vero mecum coniuncta nectare omnimodo imbuta est; quae, ex amore lassata, dentibus pulchra, natale solum mihi praebet: quid mihi cum Brahmane, Vishnu et Sivo?

30. Nunquam antea mihi, etsi dextre oculis inquirenti, in mundo, mulierum generibus abundante, visum fuit os tali pulchritudine instructum, quam illud in amicae facie, venustate Amorem et lunam devincente.

31. Quid vero ab illa omnibus modis factum sit mea causa, quum ex